

Transgenderový zločin páchaný na deťoch

16. novembra 2021 ✚ Spoločnosť ✚ LGBT, Rozhovory

Rozhovor, ktorý vám prinášame, s Ryanom T. Andersonom, autorom knihy: *Keď sa z Harryho stala Sally. Úvahy v čase transsexuality* viedol redaktor Piotr Włoczyk.

Piotr Włoczyk: Vo svojej knihe uvádzate, že transgenderové hnutie „zviedlo“ veľkú časť lekárskej komunity v USA. Ako je možné, že tolko lekárov súhlasí s nezvratným mrzačením tiel ľudí, ktorí veria, že len skalpel môže zmierniť ich psychickú bolesť?

Ryan T. Anderson

zdroj: wikimedia commons

Ryan T. Anderson: Niektorí lekári naozaj veria, že to ich pacientom pomôže. Ostatní sú obyčajní ideológovia. A iní sa jednoducho riadia odporúčaniami ľudí, ktorí sa vydávajú za expertov na rodovú rovnosť. Mnohé lekárske združenia, ktoré sa zaoberajú touto problematikou, boli „zvedené“ aktivistami a ideológmi. Najhlučnejší, najpresvedčenejší a najagresívnejší členovia tejto komunity vytvorili dojem, že cena odporu je príliš vysoká. A preto mnohí lekári jednoducho mlčia.

Prečo je pre Vás meno Dr. Paul McHugh v tejto súvislosti dôležité?

Doktor McHugh je jedným z tých lekárov, ktorí sú pripravení nahlas hovoriť pravdu. Doktor McHugh získal vzdelanie na Harvarde a potom sa zamestnal v nemocnici Johnsa Hopkinsa v Baltimore a vyučoval na tamjšej lekárskej fakulte. Keď sa stal vedúcim oddelenia psychiatrie v nemocnici Johnsa Hopkinsa, rozhodol sa –, aby bol verný skutočnej vede – zatvoriť tamojšiu kliniku venujúcu sa „zmene pohlavia“.

LGBT aktivisti nás presviedčajú, že podávanie hormónov a operácie zmeny pohlavia sú bezpečné a jediné spôsoby, ako týmto trpiacim ľuďom natrvalo pomôcť. Čo na to hovorí skutočná veda?

Najväčšia svetová databáza pacientov, ktorí podstúpili zákroky na zmenu pohlavia, ukazuje, že tieto operácie nie sú dobré pre duševné zdravie. V októbri 2019 vedecký časopis *The American Journal of*

Psychiatry uverejnil článok s názvom *Zníženie potreby psychiatrickej liečby u transrodových osôb po operácii zmeny pohlavia*. Ako naznačuje názov, cieľom tohto článku bolo dokázať, že po operácii „zmeny pohlavia“ je menej pravdepodobné, že pacient bude potrebovať psychiatrickú pomoc.

A ako to bolo v skutočnosti?

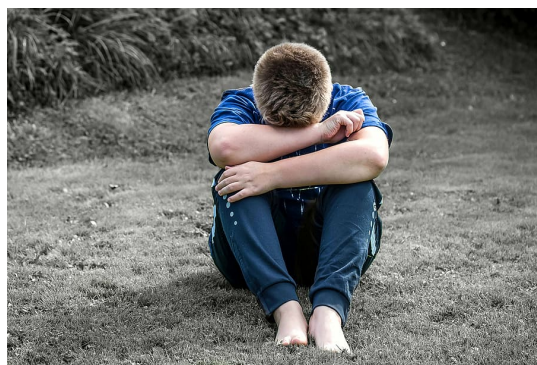
No o desať mesiacov neskôr redakcia tohto časopisu a autori článku uverejnili opravu. Ako sa uvádza, „*výsledky štúdie nepreukázali žiadnu výhodu operácie z hľadiska následnej liečby poruchy*“. Už pôvodné výsledky ukazovali, že „hormonálna tranzícia“ nebola prospešná. Túto časť štúdie nebolo potrebné korigovať. Napokon, z najväčšej databázy o zákrokoch na zmenu pohlavia (hormonálnych aj chirurgických) vyplýva, že takéto zákroky neprinášajú pacientom sľubované výhody pre ich duševné zdravie.

V korigende článku autori tiež priznali, že v kontexte liečby úzkostných porúch boli pacienti, ktorí podstúpili operácie na zmenu pohlavia, v skutočnosti problematickejší ako tí, ktorí takéto operácie nepodstúpili. Tieto zistenia sú v súlade s desaťročiami výskumu, ktorý jasne ukazuje, že zákroky na zmenu pohlavia nemajú pozitívny vplyv na život pacientov. V jednej uznávanej štúdii sa dokonca uvádza, že dospelí, ktorí podstúpili takéto zákroky, majú 19-krát vyššiu pravdepodobnosť samovraždy ako zvyšok populácie.

Pred niekoľkými mesiacmi odvysielal spravodajský magazín 60 minút na kanáli CBS zábery tínedžerov, ktorí podstúpili detranzíciu. Správa sa stretla s veľmi ostrým útokom zo strany aktivistov LGBT. Aký závažný je tento problém?

Nikto nevie, ako často dochádza k detranzícii, pretože nemáme k dispozícii žiadny výskum tohto javu. Mnohí ľudia, ktorí podstúpili tranzíciu to potom ľutujú, nechcú hovoriť s výskumníkmi, nieto ešte s médiami. Tí, ktorí sa rozhodnú pre takéto verejné priznanie, sú zasa napádaní aktivistami LGBT. Existuje obava, že čím viac maloletých bude tlačných k tomu, aby sa podrobili tranzícii, tým viac dospelých sa bude podrobovať DETranzícii. Ich príbehy sú srdcervúce.

Mnohí nám hovoria, aké problémy mali na strednej alebo vysokej škole, aby „zapadli“. Medzitým im „odborníci na pohlavnosť sľubovali, že vytúžené šťastie im prinesú testosterónové injekcie či dvojité mastektómia“. Po piatich alebo desiatich rokoch, keď si uvedomia, že hormóny či operácia neodstránili skutočné príčiny ich utrpenia, tranzíciu horko oľutujú a snažia sa vrátiť k svojmu pôvodnému životu.

Zdroj: Piqsels

Aké sú najlepšie spôsoby pomoci ľuďom trpiacim rodovou dysfóriou?

Najlepšie terapie sa zameriavajú na pomoc ľuďom, aby prijali svoje telo. Namiesto toho, aby sme sa snažili o nemožné, tzn. „zmeniť“ pohlavie tak, aby začalo zodpovedať falošným myšlienkam a pocitom, mali by sme sa pokúsiť o to, čo je oveľa prirodzenejšie a zároveň možné: pomôcť ľuďom, aby svoje myšlienky a pocity zharmonizovali s realitou, predovšetkým s realitou telesnou.

V prípade detí si to často nevyžaduje nijaký vážny zásah. Dajte im čas, aby vyrástli a lepšie pochopili, čo znamená byť chlapcom alebo dievčaťom, mužom alebo ženou. Niektorí lekári to prirovnávajú k anorexii u dospievajúcich dievčat. Žiadny odborník by v takomto prípade neodporučil liposukciu, pretože **problémom nie je telo, ale myseľ**. Namiesto toho by sa dobrý terapeut snažil odhaliť skutočnú príčinu anorexie, napr. skreslenú predstavu o vlastnom tele, problém s kontrolou, poruchu príjmu potravy, sexuálny útok, sociálne očakávania atď. Až po zistení skutočnej príčiny je možné sa ju pokúsiť odstrániť.

Majú podľa Vás ľudia na konzervatívnej / pravicovej strane barikády vo všeobecnosti pochopenie pre problémy ľudí s rodovou dysfóriou?

V prvom rade je obrovský rozdiel medzi ľuďmi, ktorí bojujú so svojou rodovou identitou a LGBT aktivistami. Väčšina ľudí s rodovou dysfóriou sa nepovažuje za aktivistov a mnohí z nich odmietajú aktivistické heslá. Nemálo z nich možno dokonca považovať za **obete aktivistov**.

Mnohí ľudia, ktorí bojujú so svojou telesnosťou, chápu, že v skutočnosti nie sú opačným pohlavím, a nechcú sa zmeniť. Títo ľudia chcú namiesto toho dostať odbornú pomoc, aby lepšie prijali svoje telesné ja. Táto skupina ľudí vo všeobecnosti neverí, že pocity spôsobené rodovou dysfóriou definujú realitu.

To je však hlavný predpoklad transrodových aktivistov - ste tým, kým sa práve cítite...

Áno. A títo ľudia neznášajú nesúhlas. Poznáme dokonca prípady, keď sa aktivisti zamerali na lekárov, ktorí v zásade podporujú tranzitnú „terapiu“ dospelých, ale neprejavujú také nadšenie pre „zmenu pohlavia“ u detí. Mali by sme byť tolerantní a láskaví k ľuďom, ktorí bojujú so svojou rodovou identitou, ale musíme si tiež uvedomiť nebezpečenstvo, ktoré hrozí našej spoločnosti, najmä deťom, **ak sa transgenderizmus všeobecne akceptuje ako čosi úplne normálne**.

Transrodoví aktivisti požadujú nielen toleranciu a sympatie, ale aj uistenie, že majú pravdu. Nie je ťažké si predstaviť, že v kultúre, kde sú rôzne transrodové identity nielen samozrejmosťou, ale sú dokonca oslavované, bude každý povzbudzovaný k tomu, aby si svoju rodovú identitu vytvoril nanovo spôsobom, ktorý je oddelený od tradičného chápania rozdielov medzi pohlaviami.

Spomenuli ste, že čoraz viac detí sa stáva terčom záujmu transrodovej loby. Ako veľmi by nás to malo znepokojovať a viete si predstaviť, žeby rodičia v USA vážne protestovali proti ľuďom, ktorí chcú tak brutálne zamotať hlavu deťom?

Ide o veľmi vážnu hrozbu, ale našťastie si tento problém začína uvedomovať čoraz viac rodičov. Rodičia sa musia dôkladne oboznámiť s tým, čo aktivisti na školách propagujú, čo o tom možno počuť v médiách alebo na internete. Virtuálny svet tínedžerov, najmä sociálne médiá, je plný obsahu a obrázkov propagujúcich „trans“ identitu a „rodovú rozmanitosť“ ako čosi úplne normálne a zdravé. Musíme si uvedomiť, že **deti sú bombardované z mnohých strán**. To nemôže nemať vplyv na to, ako vnímajú svoje telo.

Aj rodičia musia pochopiť, že LGBT posolstvá zaplavujú naše školy. Nielen z hľadiska učebných osnov, ale aj z hľadiska širšej školskej kultúry. A žiaľ, nie je možné odhlásiť dieťa zo školskej kultúry, rovnako, ako ho

môžete „odhlásiť“ napríklad z kontroverzných mimoškolských aktivít.

Okrem toho potrebujeme zákon, ktorý zakáže dospelým zasahovať do prirodzeného vývoja detí. Ako som už spomenul, transrodové zákroky sú znásilnením lekárskej etiky.

Vaša kniha čelila v USA vlne cenzúry, vrátane dočasného zablokovania zo strany Amazonu. To však, ako vždy v takýchto prípadoch, bolo kontraproduktívne a pomohlo propagácii knihy. Aké ponaučenie ste si z tohto príbehu zobrali?

Umlčovanie, hádzanie špiny a cenzúra sú zo strany ľavice prejavom slabosti, nie sily. Samozrejme, ľavica má silné nástroje a obrovský vplyv, ale napriek tomu títo aktivisti veľmi dobre vedia, že ich ideológia má toľko dier, že je veľmi ľahké ju odhaliť. Preto sa snažia prekričať pravdu.

Ryan T. Anderson - americký filozof, konzervatívny publicista a vedúci washingtonského think-tanku *Ethics and Public Policy Center*.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/transgenderovy-zlocin-pachany-na-detoch/>